

15. 3. 2014 Kolo Beroun

Přišla pozvánka od Radky na akci kolo okolí Berouna a já se rozhodovala, jestli jet či ne. Počasí podle předpovědi mělo být deštivé a také bylo. Jakmile jsme vyjeli vlakem z hlavního nádraží směr Beroun, začalo pršet. Věc, která mě ale mile překvapila, byla cena za kolo z mého startu, a to ve Strančicích, kde jsem zaplatila 35 Kč. Prý je to od kilometru. Ještě na nádraží v Berouně jsem váhala, jestli jet, ale nakonec jsem jela.

Po celou dobu naší jízdy fakt vydatně pršelo, takže jsme všichni kvalitně promokli. Ale zase jsem se podívala do Svatého Jána ke studánce a také jsme si kousek dál prohlédli hrobku na místním hřbitově a dál pokračovali do Lhoty, kde na návsi mají útulný altán, kde jsme dali malou svačinku.

Před Lhotou se odpojila Radka, která byla promočená, a vzala to směr Beroun. No my jsme na tom nebyli o moc lépe a trasu jsme si také trochu zkrátali.

Po dojezdu do Berouna jsme zatoužili po nějakém teplém místě a vyhrála to restaurace u Medvěda. Bylo neskutečně plno a my hledali místo. Vyšli jsme do patra, ale tam byla neskutečná zima, a tak jsme skončili zpět dole. Co se mi tam podařilo na posledním schodě, bylo trochu drsné, ale přežila jsem bez úhony. Na schodech byla dlažba a já uklouzla a ocitla se na zemi, tak trochu překvápko.

No, mám-li hodnotit restauraci jako podnik, tak to tam nebylo špatné, zelňačka byla super. Co však super nebylo, tak při mé objednávce další kávy slova číšníka - že musí nejdříve uklidit. No škoda. Byl to takový zvláštní přístup.

Po občerstvení v restauraci se nám vyčáslilo, a tak jsme to s děvčaty vzaly po ose na Prahu se zastávkou v Černošicích, kde jsme daly úžasný dortík a kávičku. Z Černošic jsem to vzala už vlakem, protože začalo stávkovat mé koleno, a děvčata směle ujížděla ku Praze.

Ještě mám epizodku z vlaku směr Strančice. Sedla jsem si i s kolem do posledního vagonu a přistoupila žena, která na mě a mé kolo vrhla nenávistný pohled a začala mě vykazovat na chodbu s tím, že tam zabírám čtyři místa. Pomyslela jsem si - ty jsi, ale divná osoba - a rozhodla se jí ignorovat. Razím heslo, že nejhorší srážka je s blbcem, tedy v tomto případě s blbkou. To je holt život.

Dalo mi to 49 km, což je na začátek docela dobré. Skoro 5 měsíců jsem díky různým zraněním nejezdila.

Akce Beroun byla dobrá. Docela jsem se i od srdce zasmála - někteří jedinci byli, či jsou, veselé kopy, a to je dobře, protože smích je kořením života. A tak díky za pozvání, bylo to fajn. A zase někdy příště AHOJ!

Svět-lana

